

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1151 30 tháng 7 năm 2017

Thơ ngỏ

Tứ Thông

*Tứ thông bát đạt qui giếng mối
Qui hội tình người tự tiến thôi
Giải tỏa trước ô khai triển tốt
Thành tâm phục vụ tự qui hồi*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Nhiều người tu đến một mức nào đó lại động loạn hướng hạ và bỏ đạo luôn là sao?
- 2) Tội giết người nó sẽ ra sao?
- 3) Tội lường gạt là sao?
- 4) Làm sao kiểm soát được sự ô tạp xâm nhập cơ tạng và khối óc ?
- 5) Muốn đạt được trật tự như Bé nói thì phải làm sao?
- 6) Hôm nay Bé có bạn đạo từ Washington đến thăm Bé, Bé có mệt không?
- 7) Tình là gì?

1) Hỏi: Nhiều người tu đến một mức nào đó lại động loạn hướng hạ và bỏ đạo luôn là sao?

Đáp: Thưa vì người tu không có lập trường dứt khoát và không thấy rõ đời là tạm, cứ âm thầm ôm lấy cái không mà không hay, bị kẹt trong ô trược của ngoại cảnh, vầy xéo chon hèn không thoát và mất cả lập trường khởi xứng từ lúc ban đầu, vô vi thấy rất dễ nhưng gìn giữ được hay không là rất khó. Pháp Vô Vi là pháp tự mình lượm được, chứ không phải đi xin mà có, phải có lập trường rõ rệt khi bước vào con đường giải thoát tâm linh.

2) Hỏi: Tội giết người nó sẽ ra sao?

Đáp: Thưa tội giết người là một đại tội vẫn vương suốt kiếp, nếu không chịu dứt khoát tu học, tương ngộ để giải quyết câu chuyện của quá khứ, thì lúc nào cũng còn vương tình tiền duyên nghiệp để đền tội, không khác gì chung thân khổ sai. Người tu được đeo thiện nghiệp vòng vàng thanh nhẹ, ngược lại người đời lúc nào cũng mang nghiệp trong tâm, khổ mà không hay tưởng lầm là sung sướng. dục tánh gia tăng, đời hỏi rất nhiều nhưng kết quả chẳng bao nhiêu.

3) 25-10-91

Hỏi: Tội lường gạt là sao?

Đáp: Thưa tự mình hại mình là tội lường gạt, ăn uống quá nhiều mưu mô đủ thứ, cuối cùng phần hồn không ổn định tức là tội lường gạt.

4) Hỏi: Làm sao kiểm soát được sự ô tạp xâm nhập cơ tạng và khối óc ?

Đáp: Ăn uống thích khẩu nhậu nhẹt mất trật tự, nhiều ngày nhiều tháng như vậy cấu kết thành ô tạp, hút thuốc nhiều ô nhiễm và kích thích thần kinh khối óc tai hại vô cùng mà không hay. Cứ tiếp tục như vậy thì hậu quả của phần hồn khó thoát vì sự ô tạp bao vây. Được duyên phước làm người nhưng không biết được tương lai sẽ về đâu? Lẩn quẩn trong tình tiền hư ảo rốt cuộc cũng phải về không. Biết được điều này thì nên thức tâm tự tu tự tiến, giải quyết được một ly hay một ly thay vì loạn động không lối thoát, mờ mịt mà không hay, bí thể cầu Trời khẩn Phật cũng như không. Vốn căn bản của loài người chỉ có cái tâm mà thôi, nếu mất tâm thì không sao giải quyết được từ việc nhỏ cho đến việc lớn.

5) Hỏi: Muốn đạt được trật tự như Bé nói thì phải làm sao?

Đáp: Thưa tự mình phải đặt luật cho chính mình, chú ý việc nhỏ nhứt trong cuộc sống hằng ngày, đâu vào đấy ngăn nắp trật tự từ việc nhỏ cho đến việc lớn cũng từ đó mà ra, nghiêm chỉnh thi hành phát triển. Người tu cũng vậy, thi hành đúng pháp trong trật tự, thì mới có cơ hội hưởng được sự kết quả ở tương lai. Mỗi ngày chỉ bằng lòng làm một chút thôi, lâu ngày sẽ trở thành thanh tịnh, việc nhỏ làm được thì việc lớn không khó khăn, không nên làm mất trật tự trong lúc ban đầu.

6) 26-10-91

Hỏi: Hôm nay Bé có bạn đạo từ Washington đến thăm Bé, Bé có mệt không?

Đáp: Thừa chuyện tương ngộ hay là tái ngộ cũng là duyên trần trước, không gánh nhiều cũng phải gánh ít, phân thanh thì phải tự động làm việc thanh, còn phân trước thì phải giải trước, khung cảnh bàn bạc về con đường tu học mới cảm thấy vui, mỗi mỗi đều nằm trong luật tiến hóa, sanh trụ hoại Diệt và tự nó hồi sinh. Trí tâm của con người chỉ có nghĩ sai một chút là khối thần kinh sẽ bị rối loạn, nội khoa tâm lý từ từ sẽ bị sa vào nghiệp mà không hay, cứng cổ vào một việc không thông mà cứ làm hoài. Cho nên ở đời này người thích cờ bạc thì cờ bạc hoài, người thích chơi cờ thì cứ đòi hỏi sự tham dự, cuối cùng hai việc ấy cũng chẳng đi đến đâu cả! Ngược lại người tu thì phải thật sự dấn thân vào con đường tu học, dè dặt thì phải hướng về con đường giải thoát của tâm linh. Thiền đứng đắn tức là ngủ một giấc yên ổn trọn lành, nhưt quyết không bàn bạc bất cứ chuyện gì ở thế gian trong lúc tham thiền. Câu chuyện tình dục hay bài bạc cũng là sự kích động để cho hành giả có cơ hội thức tâm, sớm rời khỏi môi giới trần trước hướng về sự chơn giác của tâm linh.

7) 27-10-91

Hỏi: Tình là gì?

Đáp: Thừa tình là sự thông cảm và sự đối đãi giữa vạn linh và hoàn cảnh, tự động nó sẽ nảy sanh ra một mối tình cao đẹp hướng về thực chất vô sanh, ban chiếu không khí lành mạnh và trật tự, bảo vệ cho nhau chung sống hoà bình, trao đổi và xây dựng trong niềm tin thật sự tiến hóa, tìm hiểu sự sai lầm của chính mình, ăn năn sám hối sửa tiến. Làm người bắt buộc phải trải qua nhiều cơn điều luyện khác nhau, nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa, tùy theo tuổi tác, tùy niên mà học, tùy tâm mà tiến.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

CHUYỆN CHÚNG MÌNH

*Chuyện chúng mình như những bài thơ
Tình yêu ngây ngất đang chờ chờ
Nhớ em anh liệu làm sao được !
Hạnh phúc chơn hồn vẫn ước mơ.*

*Ước mơ sống động tình giao cảm
Cách cảm thân giao tự thức làm
Em đâu anh đó tùy duyên thức
Ước vọng trong lòng bỏ chữ tham.*

*Chữ tham ích kỷ tạo lòng tham
Thức tỉnh bình tâm ta nhập định
Sống động chơn hồn bình tâm tiến
Em đó anh đây vẫn thức hãm.*

*Thức hãm xây dựng đẹp lòng tham
Chuyển thức quy hồn nhịn nhục cam
Một mối trường tồn duyên tận độ
Hồi tâm duyên đẹp tự mình làm.*

Lương Sĩ Hằng.

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

TÌNH YÊU SIÊU THOÁT
(Amphion les Bains 6/6/1984)
(tiếp theo)

Hồn chịu tu thì vía mới được hưởng, thực hành chơn pháp trong giây phút thanh tịnh mới được tái ngộ, ngậm ngùi trong giây phút tương sinh, chỉ biết ôm nhau khóc và nhắc lại sự xa cách thắm thoát đã 500 năm, triền miên sống trong sự mê lầm và động loạn.

*Vía hồn tái ngộ vui bàn
Anh em chung cõi sống an đời đời
Phát tâm đại nguyện thoát lời
Không còn xa cách không đời tâm can*

Chung sống trong đời sống thanh nhàn, thi thơ phong phú, ông ngâm bà đáp tạo lời cứu sinh.

*Đến đây mới rõ chơn tình
Trong không mà có chính mình phải lo
Thực hành giải tỏa quanh co
Một đường đến đích chẳng lo chẳng sầu*

Đố nhau và thức tâm lẫn nhau lúc ấy mới thấy rõ sự siêu diệu của Đấng Cha Trời, muốn đến đâu là đến, cùng nhau chung hưởng một niềm tin sống động và bất diệt, chẳng tạo nghiệp và thọ nghiệp nữa.

*Dù cho trăng gió mây mưa
Tâm lành vẫn giữ vẫn thừa Cha Trời
Đồng chung một ý một lời
Nơi nơi thanh tịnh ban lời thương yêu*

Sự kích động và phản động là luật Trời, thương yêu Cha Trời và vía hồn tái ngộ thì chẳng có lời thở than.

*Lúc nào tâm trí cũng an
Văn ngôn sáng suốt vẫn ban mọi người
Cuối cùng giữ lấy nụ cười
Từ bi hi xả người người quý thương*

Sống tại thế gian nhưng chẳng có tâm phàm, biết mình đạt đạo chuyển sang chơn hồn.

*Cứu người đẹp bỏ ác ôn
Vía hồn tương ngộ kính tôn Cha Trời
Trở về thanh tịnh giữ lời
Giải bày thanh thoát rõ Trời hơn xưa*

Đố nhau chơn lý thanh vừa, do đâu anh có anh vừa mới sinh?

Hồn đáp: Do Trời sắp đặt tâm linh hợp hòa.

Thương yêu mới gọi là Cha

*Ôm nhau sung sướng tương hòa càn khôn
Lý kia vĩnh cửu sanh tồn
Đường đi sẵn có do hồn thực thi*

Tất cả đều sẽ trở về không, trong sự kích động của sự được và không.

*Sống vui đồng vợ đồng chồng
Vía hồn siêu thoát bông hồng tự rụng
Càn khôn vũ trụ vui mừng
Người yêu tái ngộ rung rung đôi hàng*

Không còn hướng ngoại nữa, mỗi mỗi cũng đem trở vào nội tâm nội cảnh, chơn ngôn và chơn lý không bao giờ lia khỏi đôi môi, nuôi dưỡng dưỡng chí trở về nguồn cội.

*Chẳng còn mê chấp sang tôi
Ở đâu cũng vậy đứng ngồi vẫn yên
Chẳng vui chẳng cảm thấy phiền
Siêng năng tu học mỗi giếng thức tâm*

Hồi sinh là sức mạnh của luật quân bình, giải thông đời đạo tâm linh sáng ngời.

*Luật kia sắp sẵn bởi Trời
Cam go thử thách rõ Trời trong ta
Vía hồn tương ngộ chung nhà
Càn khôn qui nhứt thật thà tự tu*

Hào quang bộ đầu khai mở, cảm thông pháp giới vui hòa cùng đại đạo nhơn sinh.

*Cảm thông ba cõi chơn tình
Trong không mà có cảm minh tình Trời
Sáng ban chiếu hóa nơi nơi
Tình thương đạo đức vui thời thức tâm*

Đố nhau, điu tiến lẫn nhau, trau tâm sửa tánh thực hành chơn pháp, ông đâu bà đó tạo đồ mà đi.

*Vía hồn thức giác uy nghi
Đạt thanh giải trước hợp thì cảm giao
Khai thông tô điểm sắc màu
Đến nơi đến chốn lâu lâu thức tâm*

Bay bổng cả càn khôn vũ trụ, tự do trong mọi giới thanh nhẹ, tâm định thần tri hoàn toàn tự chủ.

*Chẳng còn loạn động mê mù
Qui y chơn pháp trùng tu thiên đàng
Lúc nào cũng cảm thấy an
Thấy tâm sáng suốt vui bàn nơi nơi*

Điu tiến lẫn nhau trong tình thương thanh nhẹ, nhạc trời tứ phương đón chào thiện giác, tâm tâm tương ứng đôi trao chơn tình.

*Pháp thân khai triển địa linh
Chơn tình chơn giác tự mình lấy lòng
Thanh cao khai triển nhiều vòng
Quán thông đời đạo tham tông tự tu*

Đường lối sẵn sàng qui nguyên một mối, sang tời như nhau, trước sau là một, đầu đuôi hợp khuynh, lưỡng nghi hợp nút, niềm tin là quan trọng.

*Minh tâm kiến tánh giải phòng
Chẳng còn rước trước lòng vòng dây dưa
Tâm thanh cảm mến đón đưa
Cha Trời ban chiếu mới vừa lòng nhân*

Hưởng mùi trí thức giai nhân, tự do bàn bạc góp phần dựng xây, chẳng còn trách móc mưa mây, tâm hòa tâm tiền vui vậy cảm giao.

*Khai thông nẻo hóc nhiệm mầu
Trời ban tâm đạo giải sâu giải mê
Chẳng còn trì trệ đắm mê
Giữ phần thanh tịnh tự về đến nơi*

Nhàn hạ hưởng lấy phần lạc thú do Trời ân ban tùy theo trình độ, tự cứu mình trong niềm tin thanh nhẹ.

*Cảm thông đời đạo chơn tình
Thực hành tiến bước tự mình dựng xây
Sống trong khai quán đêm ngày
Hồn thanh thức giác vui vậy cảm giao*

Văn chương lưu loát, trí tuệ thông minh, chơn tình bộc phát, tham thiền nhập định, tâm linh sáng suốt thực hành lập hạnh.

(CÒN TIẾP)

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho Bà HA CUC THU là má vợ của bạn đạo Trần Hải Nguyên ở Florida, từ trần ngày 24 tháng 7 năm 2017, hưởng thọ 90 tuổi sớm được siêu thoát, siêu thăng tịnh độ. Trần Hải Nguyên và Quách Kim Phụng xin cảm ơn quý bạn đạo.

Thủ Đô Wasington- Hoa Kỳ, July 28, 2017

Kỷ Niệm Bên Thầy

TU MƯỜN
(Niệm Phật Mướn)

Bạn hiền thân mến,

Duyên lành tái ngộ,lần này tôi hân hoan gởi đến bạn hiền một phiêm luận Thiền rất hay,mà bạn hiền cần phải đọc đi, đọc lại nhiều lần,mới có thể suy nghiệm được cái hay của bài phiêm luận Thiền đặc biệt này.

Đời sống đầy những thói hư tật xấu của thế giới ngày nay đưa con người đến một con đường không lối thoát. Chỉ biết hưởng thụ ,xa rời tâm linh, cho nên không từ bỏ thủ đoạn nào ,miễn làm sao cho mình được thỏa mãn nhu cầu ưa thích.Do đó mới sinh ra nhiều chuyện cười ra nước mắt như : Học mướn, thi mướn,làm vợ mướn,làm chồng mướn,khóc mướn, cho đến sinh đẻ mướn,v.v...Không có chuyện gì mà không thể có được.

Lần này tôi muốn bạn cùng chiêm nghiệm một đề tài tuy như dờn nhưng mà rất thật. Đó là Tu Mướn. Nói rõ hơn là Niệm Phật Mướn.Mới nghe qua, có lẽ bạn sẽ phì cười. Sao lại có chuyện Tu Mướn ? Vâng, xin bạn từ từ mà thương thức nhe. Đây là một triết lý tâm lý Thiền. Khi mà ta thấy được chơn lý,thì chuyện này là một tia sáng nhỏ trong tâm thức. Chúng ta đã thấy Đức Thầy dày công đi khắp đó đây,thuyết giảng tận tình ,chỉ có một chuyện là mong chúng ta Tu.Nói nôm na là Ngài hạ mình,chiều chuộng,” mướn chúng ta Tu “ .

Ngày xưa ngày xưa,lâu lắm rồi, có trên 15 năm. Tôi và anh Trần Ngọc Dũng ở Boston thường có nhiều cơ hội gặp nhau. Mỗi lần Đức Thầy về tịnh dưỡng ở Atlantic City ,là có mặt anh chị Trần Ngọc Dũng.Tôi ở Washington DC cũng thường đến thăm Đức Thầy. Do đó chúng tôi có nhiều cơ duyên gặp nhau. Và đã cùng nhau tổ chức nhiều lần sinh nhật Đức Thầy. Có khi ở các khách sạn của Casino,có khi ở nhà hàng tàu mà Đức Thầy ưa thích.

Trong một lần tổ chức sinh nhật Đức Thầy ở Casino mà tôi không nhớ là khách sạn nào.Có rất đông bạn đạo . Hầu hết bạn đạo Virginia và Maryland hân hoan tham dự.Cảm động là bạn đạo Canada qua tham dự bằng xe Bus,khi xong cũng 2,3 giờ sáng là lên xe trở về ngay. Hôm đó,tôi lên sân khấu kể cho Đức Thầy và bạn đạo nghe chuyện “ Tu Mướn “ .Chuyện kể dài khoảng 10 phút,với nhiều tình tiết khôi hài ,xúc động rất hay. Chỉ vào khoảng 1 phần 3 câu chuyện là bạn đạo bắt đầu cười quên thôi. Còn Đức Thầy cười thôi là cười, Ngài cười ra nước mắt ,nước mũi.cười đỏ mặt luôn. Cả hội phòng vang vang rộn rã tiếng cười, như là đang có cả trăm vị Phật Di Lặc đang họp mặt chung vui. Hết câu chuyện,lâu lâu vài phút khi nhớ đến câu chuyện là Đức Thầy lại ôm bụng cười đỏ mặt. Một kỷ niệm thật đẹp với Đức Thầy mà tôi không thể nào quên được.

Triết lý của câu chuyện không dừng ở kết cấu câu chuyện. Mà nó nói lên một tâm hồn cao thượng của người có tâm đạo.Giúp người là giúp mình. Đức Thầy có dạy :Nhịn nhục là đức tánh cần thiết của các vị Bồ Tát. Trên mỗi con người có chủng tử của linh căn một vị Phật.Vì bị che lấp do nghiệp lực nhiều kiếp.Nếu phá vỡ được , tức thì trở nên một vị Phật ,một vị Bồ Tát diệu hiền ,đề mền.

Trước khi phiếm luận thêm, mời bạn hiền đọc câu chuyện qua một bài dịch ngắn tóm lược mà tôi lựa chọn cho bài viết hôm nay :

Ông già niệm Phật muốn

(Thiên luận của Suzuki)

Học viên Diệu Tuyêt sưu tầm

Chuyện kể rằng:

Có một ông già tuổi đã ngoài 70 rồi mà tôi ngày cứ giận con hơn cháu hoài.

Ông có người con là đệ tử của thiên sư Bạch Ẩn Huệ Hạc. Theo lời Phật dạy muốn báo hiếu cho cha mẹ phải giúp cho cha mẹ học và quy y Tam Bảo nên anh mới rủ cha anh tu. Anh muốn cho cha anh đi chùa thì ông già nói: "Đi chùa có tế tiền tế bạc không con? Tu có tế tiền tế bạc không con? Nhiều lần như vậy người con biết là hết cách rồi, nên một hôm anh thưa với thầy anh: "Con có người cha già tuổi đã ngoài 70 rồi mà cứ giận hờn, tham, sân hoài. Nhà thì không thiếu mà cha con bày sạp kẹo bán ở ngoài đường, thầy có cách nào để hóa độ cho cha con biết tu?"

Hòa Thượng kể tai người con nói nhỏ...

Tối hôm đó nhân bữa cơm chiều, anh nói như tình cờ cốt để cha anh nghe: "Thầy con là hòa thượng Bạch Ẩn Huệ Hạc. Ông giàu vô số kể, đệ tử cũng đông bạn tiếp khách hoài nên không có giờ để tu. Ông sợ rằng khi chết không mang theo tài sản được, mà chỉ mang theo tội phước, cho nên ông nhờ con tìm dùm ông một người tu muốn. Điều kiện tu là ông đưa xâu chuỗi 108 hạt, hể niệm một xâu là ông trả một quan tiền" nói tới đây ông cha kêu con "Nói nhỏ, lại đây để người ta nghe, ba thầy chuyện này cho, nhưng mà con phải rước Hòa Thượng lại làm giao kèo" tại vì ông nghĩ đây là chuyện làm ăn. Sau bảy hôm, ông tính lại tiền Niệm Phật muốn nhiều bằng ba lần tiền lời bán bánh kẹo,

cho nên ông kêu con dẫu lại giao sạp kẹo và rút võ nhà để tăng thời gian niệm Phật. Ông niệm tăng lên được năm, bảy lần. Nhưng ông thấy khi thì cháu nội khóc, khi thì cháu ngoại khóc, bị gián đoạn thời gian Niệm Phật đi, nên ông kêu con ông dọn lấu ba để ông lên đó tăng thời gian Niệm Phật. Ba tháng trôi qua ông niệm bao nhiêu Hòa Thượng trả tiền đủ bấy nhiêu.

Nói về Hòa Thượng Bạch Ẩn Huệ Hạc thì hòa thượng không giàu, ông cầm y, áo, khui thùng phước sương, cầm chum đèn mà cũng không đủ tiền để trả cho ông già đó. Phật tử chùa xóm nhau muốn góp phần, thì Hòa Thượng nói đây là chuyện tu hành chứ không phải chuyện làm mướn, và Hòa Thượng duy trì tình trạng như thế.

Bảy tháng trôi qua, một hôm người con đến chùa thưa với Hòa Thượng rằng: "Ba bữa nay mỗi ngày con đem cơm lên lấu cho cha con ăn, con không thấy cha con Niệm Phật nữa, nhưng mặt mày ông hồng hào khinh an lắm, cha con báo con thỉnh Hòa Thượng đến nhà để cha con thưa việc."

Hòa Thượng đến, ông già quì xuống thưa rằng: "Con đã sống trên đời hơn 70 năm, tâm con không nghĩ về quá khứ để tiếc nuối thì cũng nghĩ đến tương lai để lo lắng không lúc nào được yên tĩnh cả. Thời gian qua vì ham tiền của thầy mà con cố công Niệm Phật. Ban đầu thì có những vọng niệm lao xao là con càng niệm cho nhiều, càng kiếm được nhiều tiền, nhưng niệm riết rồi quen đi, tâm con chỉ còm cỏ câu Niệm Phật. Nhưng từ ba bữa nay câu Niệm Phật rất đều mắt rồi và tâm con hoàn toàn khinh an. Con ở trong trạng thái mà chưa bao giờ con nếm qua, đó là sự an định của tâm thức. Từ đó con mới hiểu sao Phật dạy: "Không có gì quý hơn sự an định của tâm trí" và con khám phá rằng thầy bày ra cách tu mướn này là để độ cho con, một chúng sanh can cường ở cõi Ta Bà này. Vậy tiền thầy con xin trả lại để thầy làm Phật sự và con xin đánh lễ thầy ba lạy để đến ơn cứu tử". Ông cũng đánh lễ người con vì muốn báo hiếu mà giúp cho ông đến với Phật pháp bằng cách tu mướn này.

Hương Đạo 30 C8
2005

Bạn hiền thân mến,

Qua bài “ Ông già Niệm Phật Mướn” ,bạn có nhận ra rằng Niệm Phật vi diệu vô cùng. Và điều bạn chú ý là Niệm Phật ra tiếng mà còn hiệu nghiệm như vậy. Nếu chúng ta Niệm Phật bằng ý ,thì kết quả thật là to lớn dường nào. Niệm Phật bằng ý ,sáu luân xa khai mở, từng hệ thần kinh, mạch máu trong sáng. Thanh quang, điển lành bao trùm lục phủ ,ngũ tạng và toàn thân. Hào quang phát sáng ,mọi phiền não tiêu tan.

Niệm Phật giải tỏa nghiệp tâm. Giải trừ nạn tai. Khai mở Đại trí. Con người trở nên từ bi hơn, hiền lành,dễ tha thứ ,thương yêu hơn. Niệm Phật, con đường hành Đạo hanh thông,dễ buông bỏ.Thức hòa đồng rộng mở.Thật sự là một người Tu Vô Vi.

Nhờ Niệm Phật ,chúng ta Tu Thiền tinh tấn hơn. Đã gặp được Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp là một Đại Phước Đức. Chúng ta tăng cường thêm Niệm Phật nhiệt thành, thì con đường trở về ngôi nhà xưa gặp lại Thầy ,gặp lại Tổ ,chỉ còn là thời gian mà thôi.

Tôi là một hành giả Vô Vi còn nhiều yếu kém ,nên thường hay nương nhờ vào các khóa Tịnh Khẩu ,Niệm Phật ở Thiền Viện Vĩ Kiên để tôi luyện thêm.Đầu tháng 8 này trên TV.Vĩ Kiên có khóa Tịnh Khẩu ,Niệm Phật 7 ngày.Tôi lại lò dò lên trên đó để kiếm thêm tí điển.

Cám ơn Hội Ái Hữu Vô Vi Nam California thành tâm tổ chức những khóa Tịnh Khẩu,Niệm Phật vô cùng hữu ích.Và không thể quên cám ơn lòng nhiệt tình phục vụ của các vị đầu bếp Vô Vi nổi tiếng trên Thiền Viện Vĩ Kiên ,như cô Quý, cô Bích ,các trợ thủ chị Thủy ,chị Hằng,v.v.. đã cống hiến nhiều chương trình ẩm thực dưỡng sinh tinh khiết tuyệt vời, giúp cho những khóa học tăng thêm phần thành công viên mãn.

Nói tóm lại,tôi rất hoan nghinh những khóa Tịnh Khẩu,Niệm Phật. Đồng thời rất khuyến khích bạn đạo,nhất là những bạn đạo cao tuổi nên tham dự những khóa học Tịnh Khẩu ,Niệm Phật. Đó là con đường tuyệt vời để chu toàn theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Kính gửi đến quý bạn lời cám ơn chân thành đã theo dõi bài viết hôm nay.
Nam Mô A Di Đà Phật
Vạn Vật Thái Bình

Kính bái,
Võ Quang

BẠN ĐẠO VIẾT BÀI 2

Hemet ngày 24 tháng 7 năm 2017

Kính gửi về Tuần Báo Phát Triển Điển Năng,

Thưa các bạn:

Đây là tiết mục chia sẻ tâm tình, phát triển trí tâm. Tuần qua rất hân hạnh được tham gia sinh hoạt tu học (qua điện thoại) cùng với các bạn đạo San Jose tại thiền đường của anh chị Lý Vĩnh. Đề tài là:

DUYÊN NỢ

Duyên nợ cam tâm chịu hỏi mình
Trí tâm học hỏi khắp hành trình
Giải mê phá chấp tận đêm thâu
Chuyển hóa đạo đời tự giải sầu

VĨ - KIÊN

Mở màn anh Lý Vĩnh đọc và giải thích 4 câu thơ trên. Sau đó bạn đạo đóng góp thêm để khai triển cho phong phú và cảm thức sâu sắc hơn cho sự học hỏi v.v...

Câu hỏi số 1: THÔNG TRI là sao? Dạ thưa: Thông Tri là muốn thông tin cho biết điều gì đó. Qua câu số 2: KHAI NGỘ TỨC KHẮC là sao? À ... thì ra, muốn cho mọi người được khai ngộ tức khắc. Thông qua sự thực hành khai tâm mở trí rồi mới biết được CHƠN LÝ là gì. CHƠN LÝ là sự thật, hiểu được CHƠN LÝ rồi thì thấy rõ hai mặt của một sự việc. Sanh một lần, tử một lần để học hỏi sự lợi hại, lên xuống, hợp tan... đó là CHƠN LÝ của thế gian, cuộc sống của đời. BƯỚC qua câu hỏi số 4 (HÀO QUANG là sao?) thuộc về lãnh vực tâm linh, không thể thấy biết bằng đôi mắt phàm của đời, thiên về phần thực hành, chỉ thấy bằng trí huệ, bằng sự cảm thức, cảm xúc, bằng ĐIỂN. Phần này thì bất khả luận bàn, bởi vì chỉ có thấy biết cảm xúc riêng mình, không có gì làm chứng nên xin miễn luận bàn, vì càng nói nó càng rối thêm. Rồi cũng chẳng đến đâu, sinh ra cãi vả lộn xộn. Nhưng may thay trong kinh A Di Đà chú giải của Đức Ông Tư có dạy:

"Miệng niệm măn đời không thể có
Huyền vi nhờ Điển, Đạo càng minh"

Qua thực hành mà thấy được ánh sáng hào quang thanh nhẹ của Trời Phật và đồng thời cũng thấy luôn phần âm u nặng nề của thể xác là cái Vía. Buông xuôi rồi, chết rồi mà vẫn còn thắc mắc, đó là câu hỏi số 5. Hiểu được sanh tử, biết được CHƠN LÝ, thử hỏi có vui không? Vui chứ.

Hiểu được Đức Thầy nói và làm, tất cả cũng vì mình, vì sự học hỏi và tiến hóa của tâm linh mỗi người, vì vậy mà Tình Thương của Đức Thầy dành cho chúng ta là Vô Tận. Viết đến đây tôi hơi xúc động và muốn rơi lệ, nghẹn ngào thâm nghĩ: sinh ra mình là cha mẹ, mà thấu hiểu tâm tư của mình là Đức Tổ và Đức Thầy, và chắc chắn trong các bạn cũng có người cảm thức như tôi. Chúng ta đồng hành và không cảm thấy bị cô đơn. Đầu đội Trời, chân đạp Đất, sống giữa thiên nhiên, hòa cảm cùng các giới, có gì vui bằng! Từ chỗ Duyên Nợ, tình cảm trai gái, vợ chồng con cái rồi dẫn độ đến chỗ Tình Yêu Siêu Thoát. Thử hỏi có vui không? Vui vui vui thật là vui. Yêu yêu yêu thật là yêu.

Câu hỏi đã được viết ra lâu rồi, trong sự tự nhiên và hồn nhiên của tâm thức, trải qua thời gian 7 ngày, nghĩa là một tuần, nhưng nó vẫn liên lạc như râu chuối Bồ Đề, có bài bản trước sau thật sống động và siêu diệu. Và buổi học tập được kết thúc trong niềm hân hoan hỷ xả, thỏ thẻ trong tâm thức tôi bằng câu hát bài thơ của Đức Thầy kính yêu như sau:

Tôi có tình yêu rất mặn nồng
Sống trong một cốc núi Hai Không
Thương yêu thực hành Trời ban phước
Hít thở cùng yêu chẳng phập phồng
Hít thở cùng yêu chẳng phập phồng ...

Theo tôi đó là Pháp Luân Thường Chuyển đó các bạn. Thôi, xin Kính Chào các bạn.

Quý Thương

Bành Chí